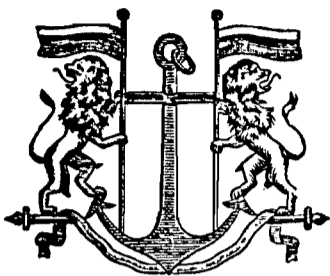

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:
На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страница . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

Петръ Стамовъ

По случай именний си день, на 29-й того, нѣма да приема посѣщения по домашни причини.

Изводъ отъ Рѣшен. на Варнен. Град. Общин. Съвѣтъ. 29 АПРИЛИЙ 1894 год.

92. Удобрява се произведени на 12 того търгъ съ тайна конкуренция, за отдаването на прѣдприемачъ постройката на една житна борса и се възлага върху послѣдния наддавачъ, Василь Наумовъ, за 20, 775 лева и 91 ст.

93. I) Прошението на наемателя, Пр. Басмаджиевъ, на двѣтъ Градско-Общински Градини, находящи се: едната срѣщу Правителствения домъ, а другата срѣщу морето, относително прѣхвърлянето управленето на тия градини върху именуемий се Д. С. Димитровъ, остава безъ послѣдствие; II) Да се съобщи Басмаджиеву, че той, ако не иска да бжде прякъ съдържател на градинитѣ, трѣбва да иска прѣхвърлянето имъ върху лице познато на Общината; инакъ съвѣта си запазва правото да отдаде въпроснитѣ градини другиму.

94. Назначава се комисия, състояща отъ одного отъ г. г. помощницитѣ на г. кмета, градския архитектъ и съвѣтницитѣ: Ст. Явашчиевъ, Ст. Цаневъ и Н. Боевъ, която да отиде на мѣстото на Варнен. жителъ П. Кирияковъ, който иска обезщетение за съборенитѣ му отъ Общ. стари дюгени, да оцѣни мѣстото и да опрѣдѣли стойността на въпроснитѣ съборени дюгени подъ No No 844—845, а съставений и въ този случай протоколъ да се внесе въ Съвѣта за вземание съответствующе рѣшение.

95. Да се позволи на Варнен. жителъ Ив. Петровъ да построи здание на собственото си праздно мѣсто въ III уч. No 784 срѣщу Правителствения камбаръ, но съ условие да отстъпи отъ него мѣсто 89 кв. метра за урегулиране на слѣпата улица край него, и да вземе отъ градското мѣсто, съседно съ неговото 9 кв. метра, като му се съобщи, че въ противенъ случай ще се отчужди всѣцѣло неговото мѣсто въ полза на Общината, понеже и тѣй отварянето на спомѣната слѣпа улица не е въ интереса на Общината.

96. Да се отпустне една сума въ размѣръ 20000 лева отъ § XIII на текущия Общински бюджетъ, която да се употребѣи за покриване на една частъ отъ расходитѣ, които ще се направятъ по прѣкарването на пѣтя, между Варна и Евксиноградъ, при мѣстността „Баиръ-Ваши“, прѣвъ друго мѣсто, — въ случай че Правителството или Постоянната Коммисия взематъ върху си направата на казания пѣтъ.

9-й МАЙ 1894 год.

97. Възлага се на Общинското Управление грижа-

та за по-скорошното построяване върху находящето се срѣщу старата митница градско мѣсто едно подходящо за агенция на Българ. Търговско Параходно Дружество здание, което по рѣшението на Съвѣта, да се даде подъ наемъ по доброволно съгласие на рѣченото дружество за спомѣнатата цѣль.

98. Да се опрѣдѣли цѣната на хлѣба (съгласно чл. 13 отъ „Правилника за хлѣбаритѣ“ въ гр. Варна) изважданъ за продавъ, въ течение на два мѣсеца отъ 15-й того, така:

а) Първо качество (бѣлъ хлѣбъ) единъ хлѣбъ отъ 1250 грамма да се продава по 20 стотинки,
б) Второ качество (черъ хлѣбъ) отъ 1429 грамма да се продава по 20 стотинки.

За тия цѣни възлага се на Кметството грижата веднага да обяви съ приказъ за знание на населението и изпълнението му отъ страна на хлѣбопродавцитѣ.

99. Да стане на Общинска смѣтка погрѣбението на покойния варненски гражданинъ, Петръ А. Поповъ, тѣй като той е билъ много години на Общинска служба и е привнесълъ не малко заслуги на Общината, като нейнъ членъ и чиновникъ, и повеже материалното състояние на оставеното отъ него тѣжко семейство е съвсѣмъ незавидно.

100. Да се възвърнатъ отъ Общинското Управление на Българ. Народна Банка—Варненский клонъ—внесенитѣ отъ нежъ на два пѣти 72 лева и 4 ст. за градско правъ върху патента прѣвъ миналата 1893 г.

101. Натовазва се Общинското Управление да направи нужното за отдаване на прѣдприемачъ чрѣвъ публиченъ търгъ, по възможность по-скоро, доставката на дрѣхи и обуца за пожарникаритѣ при същото управление и книжката по търга своеврѣменно да се внесетъ на одобрене въ Съвѣта.

102. Възлага се на Общинското Управление грижата за отдаване на прѣдприемачъ, по доброволно съгласие, за прѣвъ т. г. подковащето и цѣрението на Градско-Общинскитѣ смѣтоносни коње и поправката на смѣтоноснитѣ кола.

103. Да се произведе въ възможно по-скоро врѣме, новъ търгъ за отдаване подъ наемъ за прѣвъ тѣзгодишния лѣтенъ сезонъ двѣтъ Градско-Общински морски бани, тѣй като прѣдложената сума отъ послѣдний конкурентъ за наемъ, въ произведени на 6-й того, за същата цѣль търгъ, е неудовлетворителна.

104. Удобрява се извършената на 26-й Мартъ т. г., по доброволно съгласие продажба на едно градско мѣсто отъ 546 кв. метра, находяще се въ Варненскитѣ лозя, въ мѣстността „Ваяларъ“ и го възлага върху Никола П. Корчевъ за 9 лева.

105. Удобрява се произведени на 7-й того търгъ по отдаването на прѣдприемачъ доставката на 200 фенера за Градско-Общинска нужда и го възлага върху Янако Макри по петъ лева и 74 ст. единъ.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4632

Извлечение отъ Правилника за службата и наставленията на пограничната стража.

ЧАСТЪ VI.

Пазението на границата.

ГЛАВА I.

85. Службата за пазението на границата има за цѣль:

а) Да забранява минаването на границата прѣзъ други освѣнъ отъ опрѣдѣленитѣ за тая цѣль пунктове;

б) Тѣй като пограничната линия е опрѣдѣлена да се пази да не ставатъ нарушения, да не се позволява на чужденци да се установяватъ по границата или да се ползватъ отъ земитѣ и отъ пасищата, които сѣ по нея чрѣзъ сѣчението на дърва или косението на сѣно;

в) Да не се позволява сѣчението на дърва отъ находящи-тѣ се по дунавската граница острови;

г) Да се дава помощъ на корабитѣ въ случай на буря, както и при други случайности, въ които си изисква помощъ.

д) Да се дава помощъ на финансовитѣ агенти при изпълнението на служебнитѣ имъ обязанности.

Чл. 86. Часовинтѣ и патрулитѣ по пограничната линия сѣ длъжни да наблюдаватъ цѣлиятъ си районъ и щомъ нѣкое съмнително движение привлече вниманието имъ, ако то е въ ромънската територия, тѣ заповѣдватъ на лицата да се приближатъ и ги закарватъ въ най-близкия пикетъ; ако последнитѣ, слѣдъ направената имъ соммация, откажатъ да се подчинятъ, съдатитѣ можатъ да употребятъ оръжие и да стрѣлятъ въ случай на нужда.

Чл. 87. Началникътъ на караула распитва докаранитѣ лица и ако сѣ виновни, закарва ги до преходний пунктъ и ги прѣдава на дежурния офицеръ, който се съобразява съ инструкциитѣ, които ще получи по случай.

Чл. 88. Всѣки финансовъ агентъ, за да може да обикаля по границата и за да му бѣде допустнато да иска помощъ отъ пикетътъ, ще носи за знакъ опрѣдѣлената отъ Финансовий Министръ за агентитѣ униформа.

Чл. 89. Всѣки пикетъ когато единъ Финансовъ Агентъ иска да обиколи границата, трѣбва да съобща за това на Началникътъ на най-близкия караулъ, който, ако е нужно, дава му единъ или повече съдати отъ пикетътъ за да му помагатъ.

Чл. 90. Въ случай, че финансовия агентъ поиска помощъ за прѣслѣдването на контрабандисти, началникътъ на пикета е длъженъ да му даде нужното число хора и, ако работата е сериозна, да отиде самъ на мѣстото за да му ръководи операциитѣ.

Чл. 91. Финансовия агентъ безъ редовна заповѣдъ по служба или безъ отличителна униформа, или което и да било

друго лице, което би си дало качеството на Финансовъ агентъ и би поискало да упражни правата на такъвъ безъ да може да прѣдстави нужнитѣ за това доказателства, ще бѣде закарано подъ конвой до надлѣжната власть.

ГЛАВА II.

Полицейски мѣрки по границата.

Чл. 92. Всички пѣтници, които минаватъ ромънската граница, ще бѣдѣтъ третираны по учтивъ начинъ отъ пограничната стража. Въ случай че последната бѣде принудена да взема срѣщу тѣхъ мѣрки, тя трѣбва да постѣпи по тихъ и кроткъ начинъ.

Чл. 96. Кога стане нужда да се арестува нѣкой пѣтникъ за нарушение на закона, арестуването става безъ малтретиране и виновникътъ се предава на административнитѣ власти.

Чл. 97. Въ случай, че нѣкой чуждъ подданикъ сполучи да избѣга въ нѣкой чуждъ корабъ и се постави подъ покровителството на павилонътъ на този корабъ, доробанцитѣ сѣ длъжни да уважатъ павилонътъ и да се постараятъ да взематъ чужденецътъ слѣдъ споразумѣние съ капитанитѣ на корабътъ, а ако стане нужда, ще се отнесатъ чрѣзъ началникътъ си до надлѣжний консулъ.

Чл. 98. За какъвъ и да било конфликтъ съобщава се веднага на комендантъ на пунктътъ или на гарнизонътъ, и ако, стане нужда, той отива лично на мѣстото за възстановлението на редътъ, като се съобразява съ распорѣжданията, за които стана дума по-горѣ, и долага на полковия командиръ за по важнитѣ случаи.

Чл. 99. За такива конфликти съобщава се веднага на надлѣжнитѣ окръжни управители; комендантитѣ на частитѣ или на гарнизонитѣ искатъ съдѣйствието на административнитѣ власти, въ случай че тѣ не сѣ въ положение сами да уравниятъ конфликтитѣ.

Чл. 100. Военитѣ погранични власти въ отношенията си съ чуждитѣ военни кораби пазятъ формалноститѣ прѣдвидени въ мѣждународното морско право.

Пунктоветѣ, прѣзъ които е позволено прѣминаването на Добруджанската граница, отивайки за България, сѣ:

1. Островъ	1	митарственъ пунктъ
2. Кароанъ	12	„ агентъ
3. Теке-дереси	17	„ агентъ
4. Асарлакъ	25	„ агентъ
5. Кара Омеръ	35	„ пунктъ
6. Ханлъкъ	45	„ пунктъ

Като обявявамъ настоящето извлѣчение отъ правилника за Ромънската погранична служба въ Добруджа, съдържащъ, списъка на пунктоветѣ, прѣзъ които се допуска свободенъ пропускъ за въ Романия, вслѣдствие прѣдписанието на Г-ра Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи отъ 24-й Май т. г. подъ No 6148 умолявамъ военитѣ и митническитѣ власти и прѣдлагамъ на административно-полицейскитѣ и общински власти, особено на пограничнитѣ, да иматъ настоящето за свѣдѣние, да го разгласятъ на населението, щото никой да не прѣминава тѣзи

ПОДЛИСТНИКЪ.

„Свободна религия.“

Ако вие въ Недѣля сутринъ се доближите до единъ отъ безчисленитѣ стълпове за залѣпяване на обявления, които стърчатъ почти на всички ъгли и крѣстопѣтища на Берлинъ, то прѣди всичко ще ви привлече вниманието едно малко червено обявление съ надписъ: «Freireligiöse Gemeinde». Това обявление кани берлинци да посѣтѣтъ утринната „служба“ на общината и послушатъ „проповѣдника“ ѝ. По названието ѝ може да се помисли, че тѣзи „свободна религиозна община“ е една отъ ония сектантски групи, които сѣ твърдѣ много въ Западна Европа. Ако вие се заинтересувате отъ това и отидете по адресътъ, показанъ въ обявлението, ще се намѣрите въ една обширна, просто наредена зала на обикновена гостинница, която е пълна съ редъ столове и, на една край на която ще съзрете едно възвишено мѣсто съ ораторска трибуна. По 10 часѣтъ залата ще се изпълне съ мъже и жени, най повечето пакъ срѣдния класъ. Слѣдъ четвъртъ часъ ще чуете приятно мелодично пѣние на свѣтски стихове, изпълнявано отъ млади мъжски и женски гласове, а сетѣ излиза на катедрата проповѣдника (единъ отъ членовѣтѣ на обществото) и произнася рѣчь съ наученъ и общественъ характеръ; слѣдъ „проповѣдта“ отново пакъ се разнасъ чудесното мелодично пѣние—и се свършва „службата“. Ако желаете да се запознаете съ ръководящитѣ принципи на тѣзи своеобразна община, вий не си считай-

те труда и разгледайте печатния листъ, който ще ви връчатъ при входа на влизание въ залата. Въ този листъ сѣ напечатани „основнитѣ начала на свободната религиозна община.“ „Ний разбираме подъ думата религия — ще заблѣжите прѣди всичко на листътъ — не нѣкакво си какво и да е отношение къмъ свѣрхъестественно нѣкое сѣщество, което се намира вънъ отъ свѣта, а присъщо на всички насъ малко или много съзнателно стремление, — да сме въ хармонично отношение къмъ окръжавающия насъ свѣтъ, като се ръководимъ отъ своята собственна вжтрѣшна хармония, т. е. отъ любовта къмъ правото и въшенията на свѣстѣта. За источникъ на религията за насъ служи природата и разума, които, както всичко на свѣта, подчиняватъ се на закона на движението и развитието, вслѣдствие което, отъ своята теоретическа страна, религията за насъ не е положителна, опрѣдѣлена вѣра, а повече може да се каже — стремление къмъ всестранни дълбоки познания. Въ практическо отношение религията за насъ е — нравственостъ, каквато тя се съзира въ чловѣшкитѣ, т. е. социални и политически отношения, и за това ний желаемъ да ги разберемъ и, като ги разберемъ, да ги облагородимъ. Нашето висше нравствено изискване се състои въ стремлението къмъ такова общо благо, въ което сѣщеврѣменно да бѣде най-добръ осъществено и личното щастие на всѣкиго“. Като прочетете това, азъ вѣрвамъ да си съобразите, че тука имате работа съ едно общество, което се стреми по твърдѣ своеобразенъ начинъ да разясни социалния въпросъ и, което отождествява религията съ морала.

„Свободната религиозна община“ излиза, че е най нова форма, въ която влиза движението на свободнитѣ мислители въ началото на XIX вѣкъ. Това движение постепенно е измѣнява-

граница къдѣто и да било, а само на мѣстата, които сж прѣд-
назначени за това, да не би да пострада нѣкой.

Настоящето ми обявление се отнася къмъ онова отъ 5-й
Февруарий т. г. подъ № 944.

Гр. Варна, 31 Май 1894 год.

За Варнен. Окръжж. Управителъ: **Т. А. Черневъ.**

Секретаръ по Иностран. Корреспонденция: **Д-ръ В. Дочевъ.**

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО ОКОЛИЙСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Съ писмо подъ No. 4743, отъ 11 Юний 1894 год.
Варненското Градско-Околийско Управление съобщава
слѣдующитѣ произшествия, станали въ градъ Варна
прѣзъ мѣсець Май, т. г.

„1) На 3 Май т. г. неизвѣстни крадци обрало
отъ сжджчето на живущия тукъ македонецъ Ламбо
Трайчевъ, квартирующъ въ дома на Варненца Дими-
търъ Каравопуло, 2 наполеона и единъ сребъренъ
часовникъ. 2) На 6 сждий се намѣри при лагера, до
ловята, Варненца Димитъръ Димовъ Базиргановъ, пад-
налъ болѣнъ и до като се отнесе до болницата сж по-
миналъ. 3) На 9 сждий когато трѣна отпжтвалъ за
Руссе, по тѣтя между 218 — 680 километръ е на-
рилъ по главата и лѣвия кракъ малолѣтния Георги
Ивановъ, отъ тоя градъ. 4) На 13 сждий, живущия
тукъ анадонецъ Ахмедъ Мустафовъ и Персийския под-
данникъ Василъ Яневъ Арабовлу, като се скарали, по-
слѣдния наравилъ първия съ кобилица въ главата.
5) На 17 сждий Варненца Сомакъ Михалъ Христовъ
откраднълъ отъ дюгения на съжителя си Петръ Пара-
шкевовъ 25 вълнени пояса и, 6) На 29 сждий прѣзъ
дена ся намѣри убитъ чрѣзъ падание отъ морскій
брѣгъ грѣцкый подданикъ Панайотъ Джипимосъ.

Варненскій Град. Началникъ: **Т. А. Черневъ.**

Секретаръ: **Т. Джебзаровъ.**“

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Разни.

**Употрѣбването на морската вода за
градски нужди.** Много пжти се е казвало, че въ

приморскитѣ градове, гдѣто е малко прѣснава сладка
вода, тя много хубаво може да се замѣни съ морска
за поливание на улицитѣ и измивание на водосто-
читѣ. Журнала „Le Genie civil“ (1893 г.) отбѣлява
още единъ новъ примѣръ въ това отношение, а имен-
но градътъ Great-Yarmouth въ Англия.

Водопроводното дружество на този градъ е распо-
лагало съ толкова малко количество сладка вода, щото тя
рѣшително не е стигала за изчистване изъ водосто-
читѣ трѣби (каналитѣ) на нечистотиитѣ; направени
биле 14 резервуара, отъ които нѣкои съ 14 куб. ме-
тра вмѣстимостъ. Градътъ се е ползувалъ съ 6 таки-
ва резервуари и харчелъ 13800 лева за 45000 куб.
метра вода.

Тогава рѣшили да поставятъ връзъ една кула
свѣдена отъ тухли, единъ металически—чугуненъ—
водоемъ, съ вмѣстимостъ 100 куб. метра; дѣното
на водоема е било 13 $\frac{1}{2}$ -м. по-високо отъ морската
повърхность при отливъ и 3 т. 660 по-високо отъ най
високата частъ на града. Съ помоща на газовъ дви-
гателъ Отто, отъ 8 конски сили,—който въ единъ
часъ истегля или въскачва 113 куб. метра вода,—ре-
зервуара се пълни съ морска вода. На трѣбата,
между основанието на водоема и смукалото, направенъ
е другъ водоемъ, 2 м. 28 въ диаметръ и 4 м. 57
дължина, въ който се отдѣля пѣсѣка. Резервуара се
чисти само веднѣжъ въ годината и така се о тстраня-
ва поврежданieto на буталото отъ пѣсѣка.

Главния водоемъ, на кулата, се намира на
едно растоianie отъ 214 метра отъ смукалото; общата
дължина на трѣбитѣ, съ които се равнася водата изъ
града, е 14 $\frac{1}{2}$ километра при диаметри отъ 75 до 175
милим. Почти всичкитѣ водостоци на града днесъ мно-
го хубаво се измиватъ и улицитѣ редовно и изобил-
но се поливатъ.

Успѣха е билъ толкова сполучливъ, щото градскитѣ
власти и на другия брѣгъ на рѣката Уаче, гдѣто лѣжи
останалата частъ на града, уредили токова сждо
приспособление, ако това въ началото и да не се е прѣд-
полагало. На най високата точка на тѣзи частъ на
града билъ направенъ новъ водоемъ, отъ бетонъ, съ
вмѣстимостъ 336 куб. метра и снабденъ съ 6 киломе-
тра трѣби, при диаметръ отъ 150 милим. Разноскитѣ на
всичко това за цѣлия градъ възлезли на 187,000 лева.

Този примеръ е достоенъ за подражание отъ всич-
ки крайморски градове, които се ползуватъ съ огра-

ло свой характеръ и отъ чисто религиозно, най-сетнѣ обрща
се въ социално течение. Историята на свободното-религиозно
движение прѣдставлява ясенъ образецъ на онова влияние, кое-
то показва характера на епохата на всѣко историческо движе-
ние. Социалната проблемба (задача), която занимава почти всич-
ката основа на свършменната дѣйствителность въ Германия, сж
наложили особенъ отпечаткъ на това движение, което е изник-
нало възъ почвата на стремленията къмъ религиозна свобода.

Когато подиръ паданieto на Наполеона I-й въ цѣла Евро-
па настана реакция и западнитѣ правителства съперничажъ
едно съ друго въ потжкванието на народната свобода, католиш-
ката черква и ортодоксалното протестанство въ голѣма сте-
пень отъ всѣки другъ пжтъ се стремяха да искоренжтъ кри-
тическата мисль и да ѝ подчинжтъ на черковния авторитетъ.
Противъ това посѣгателство на духовната свобода най естествен-
но подигнж се протестъ, и въ началото на четридесетѣтъхъ
(1840—45) години рационалистическитѣ протестанти на Герма-
ния съединиха се въ съюза: „приятели на свѣта,“ който имаше
за цѣль — „да прѣснове царството на Исуса въ духътъ на
простото евангелие и новото врѣме“. Сждия кипезъ се появи
и всрѣдъ по-голѣмата частъ на германскитѣ католици, у които
той прѣди всичко се появи въ непризнаването авторитета на
Римъ. Но това движение не се продължи много. Католическата
черква, иезуититѣ, ортодоксалнитѣ протестантски пастори под-
качиха ожесточено да се боржтъ съ своитѣ отколенни врагове.
Въ Пруссия, Бавария, Австрия и други нѣмски държави сво-
боднитѣ общини се подхвърлиха въ петдесетѣтъхъ (1850—55)
години на такива гонения, щото застрашаваше ги свършен-
но оничтожение. Общинитѣ се затваряха отъ полицията безъ

всѣкакъв поводъ, проповѣдницитѣ се наказваха съ дълговрѣ-
менъ затворъ изъ тюрмитѣ или се изгонваха възъ отъ прѣд-
дѣлитѣ на Германия. Обаче, въ 1859 година, нѣмскитѣ рефор-
маторски общини, ржководейки се отъ принципа: „силата е въ
сплотяването“, съединиха се въ едно цѣло общество подъ на-
звание: „Съюзъ на свободнитѣ религиозни общини“. Тогава се
призна, че разногласieto въ религиознитѣ догми и обряди
нѣма никакво значение, че на прѣвъ планъ трѣбва да стои
тѣхната обща цѣль — свободата на мислитѣ и отхвърлянето
на авторитета. Нѣкои общини съ течение на врѣмето отхвър-
ляха отъ себе си всѣки мистицизмъ (таинство), отказаха се
свършено отъ външната обрядность и приеха характера на
обикновенни *фрейни* съ опрѣдѣлени цѣли. Тия особености най-
вече ясно се исказаха въ Берлинската община. Въ 1862 г. члено-
ветѣ на общината постановиха да отстранжтъ органа (музика) и
имѣсто олтарь да издигнжтъ проста ораторска трибуна за про-
повѣдника; сетнѣ постепенно исчезнаха обрядитѣ: кръщение,
прѣчистване, вѣнчане; конфирмацията (утверждение) от-
стѣпи своето мѣсто на простото тържество при чализанието
на възпитаницитѣ изъ училището на общината. По вжтрѣш-
ното си устройство Берлинската община въ нищо се не разли-
чава отъ обикновенната *фрейна*. Тя се управлява отъ единъ
комитетъ, който се избира всѣка година отъ общото събрание
на членоветѣ. Това послѣдното съставлява висшата инстанция
въ всички дѣла и въпроси. Общината има своя библи-
отека, въ която, наредъ съ религиознитѣ книги, има и
много видни издания съ наученъ и общественъ характеръ.

(Слѣдва).

ничено количество прѣсна сладка вода. Морската вода не сама че тѣй сѣщо хубаво очиства водостопитѣ, като сладката, но и още, благодарение на солитѣ, които тя съдържа, поддържа въ улицитѣ постоянна легка влага, която прѣчи на образуването и повдигането на прахътѣ, чрезъ който се распространяватъ толкова заразители болѣсти, за които често забравяме.

Дѣйствието на виното, бирата и нѣкои органически киселини на холернитѣ бактерии и коремния тифозъ.

Понеже е невъзможно човѣкъ безъ да пие нѣщо, а съврѣменнитѣ хигиенисти доказватъ, че тифоза и холерата се получаватъ чрезъ водата за пиене, то естествено, въ холерно врѣме увеличава се употреблението на бирата и виното. Фактитѣ, наблюдавани вънъ отъ лабораторията не доказватъ, че пияницитѣ сѣ по-добрѣ защитени отъ епидемиятѣ, отколкото пияницитѣ само вода. Въ всѣки случай интересно е да се разбере, вредни ли сѣ спиртливитѣ питиета като проводници на бактериитѣ или по нѣкои други причини.

Опититѣ, произведени въ това направление отъ проф. Г. Бабеса и ученитѣ отъ „Германското санитарно бюро“, каратъ ни да прѣдполагаме, че виното и бирата не сѣ благоприятни за живота на холернитѣ и тифозни бактерии. Изслѣдванята на Риск'а доказватъ това съврѣшено точно така:

1) Зародиша на холерата.

Взета е млада култура отъ холера и ѣк развѣдена въ дестилирана вода; послѣ размѣсили опрѣдѣлено количество отъ него въ горнитѣ испитуеми житкости, слѣдъ което, тѣй сѣщо подиръ опрѣдѣлено врѣме, взели капцици отъ тѣзи житкости и прѣнесли ѣк въ различна питателна среда. Мостритѣ на вината „пастеризира“ ли ги при 70° въ течение на четвъртъ часъ, за да се избавятъ отъ ферменти (квасъ, мая) и бактерии, които винаги сѣ доста много въ виното.

Вината за тѣзи опити биле взети отъ най хубавия погребъ въ Виена и отъ разни лозя изъ долна Австрия, Далмация и Унгария.

Всичкитѣ вина дѣйствували смъртоносно на холерния зародишъ; 20 куб. сант. отъ всѣко вино на 1 куб. сант. холеренъ растворъ умъртвявали съврѣшено зародиша на холерата въ, расстояние на петъ минути.

Вината, разведени съ дестилирана вода 1:3 дали сѣщия резултатъ. Нѣколко вида отъ тѣхъ при 1 чаша вино на 4 вода сѣ пакъ умъртвявали холернитѣ бактерии въ течение на петъ минути, а пакъ други въ десетъ минути.

Отъ тѣзи опити излиза, че може безнаказано да се пие вода, която съдържа холерни бактерии, ако тя, водата, прѣдварително е прѣстояла петъ минути врѣме разсмѣсена съ една третя вино. Бирата обладава сѣщитѣ свойства, но дѣйствува по-полека; за неж се иска отъ 5 до 10 минути врѣме, за да унищожи всѣка дѣятелностъ на холернитѣ бактерии; слѣдователно, съ бирата по мжно може да се получи холерна култура.

Своето разрушително, за бактериитѣ, свойство виното и бирата дължатъ не на спирта, а на **киселинитѣ**. Ако се отдѣли спирта и се прибави вода за да се докара количеството на житкостта въ сѣщия размѣръ, то тя пакъ ще си остане антисептична. А за да може ракията да унищожи холернитѣ бактерии въ 5 минути, трѣбва тя да се вземе 45%.

Автора се е убѣдилъ, че растворъ отъ засъхнала винена тригъя (отайка) 0,56 на 100 ч. при 20° и смѣсена въ едно количество отъ 20 куб. сант. на 1 куб. сант. растворъ отъ холерни бактерии, разрушава зародиша на холерата въ по-кжео врѣме отъ 10 минути.

Естествено,—виното, което съдържа въ себе си още и други киселини, по-положително дѣйствува.

Оцетената, млечната, винокаменната и лимонената киселини дѣйствуватъ разрушително на холернитѣ бактерии и унищожаватъ имъ зародиша въ петъ минути—при 2 на 1000 ч. и въ десетъ минути при 1 на 1000.

Чая и кафето, смѣсени съ вода, не измѣняватъ състоянието на бактериитѣ въ неж даже слѣдъ половина часъ.

Ако водата е подозрителна, да не би да съдържа холерни бактерии, то по-добрѣ е да се пие и да се дава на войскитѣ да пиятъ въ даденъ случай обикновенна лимонада, която по австрийската фармакопей съдържа органически киселини 4 на 1000.

2) Бацилитѣ на тифоза.

Виното и бирата, за зла честъ, нѣматъ никакво разрушително дѣйствие на тѣзи болѣсти. Рѣдко нѣкое вино, даже чисто, едвамъ ги убива въ петнадесетъ минути, а камо ли въ 10 или 5 минути. Ако виното е смѣсено съ малко вода, то нито едно вино не може да убие бацилитѣ по-рано отъ половина часъ. Бирата е тѣй сѣщо недѣйствителна,—а така сѣщо и всичкитѣ органически киселини, освенъ ако се взематъ такива силни раствори, които на немогтъ да се употребятъ на практика.

(Изъ „Вѣстникъ общественной гигиены и практической медицины“.)

ОТЪ ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА-ОБЩИНСКА КОМИСИЯ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

№ 4632

Гр. Варна, 10-й Юний 1894 год.

Въ Байрамъ-Бунарската община, Куртъ Бунарска околия, въ селата: Ерджий, Каралий, Хасанча, Хайдаръ Ешидже, Доралий, Есетлий, Бигдалж-Чамурлий, Башъ-Бунаръ и Айджъ-Чуфа, Добричска околия и въ селата Теке и Ала-Клисе, Балчикска околия, се появила по едрия рогатъ добитѣкъ болѣстѣта „Шапъ“.

Варненската Градско-Общинска Коммисия като съобщава горѣизложеното за всеобщо знание на населението, прѣдупрѣждава го щото, строго да се прѣдпазва отъ купуване добитѣкъ отъ горѣказанитѣ околии.

№ 4677

Гр. Варна, 11-й Юний 1894 год.

Вслѣдствие отношението на Г на Варненский Град. Началникъ отъ днесъ подъ Н-о 4699, Варненската Градско-Общинска Коммисия, честь има да обяви за знание на градското население, че въ с. Гевреклеръ Варненска околия се е появила по овцетѣ болѣстѣта „Шарка“ вслѣдствие на което да се прѣдпазва отъ купуване на овце изъ горнѣото село.

№ 4679

Гр. Варна, 11 й Юний 1894 год.

Варненската Градско-Общинска Коммисия, съобщава за всеобщо знание, че болѣстѣта „Шапъ“ по едрия рогатъ добитѣкъ въ селата: Кочакъ, Пашайдъ, Николаевка, Халачлий и Бѣлево, Варненска Околия; Хасарджикъ, Т. Арнаутларъ и Тестеджий, Правадийска Околия, сѣ е прекратила.

За Прѣдсѣдателъ на Коммисита: **Я. Найденовъ.**

Секретарь: **Д. Мутафовъ.**